

Dagen igennem og kun har Søndagen til at tage sig en Pibe Tobak i eller Aftenen, naar han kommer hjem fra Arbejde, kan man jo nok forstaa kommer ikke saa højt op i Tobaksforbrug. Men for disse 6 Pd. Tobak vilde jo Toldforhøjelsen, eftersom Forslaget foreligger her, med en Forhøjelse af ca. 15 Ø., løbe op til 90 Ø.; trække vi altsaa det fra, bliver det dog ca. 8 Kr. i Besparelse, som de siden have til at dække deres Forbrug af Brændevin. Brændevinsforbruget kan jeg ikke sige noget bestemt om, fordi det varierer fra slet ingen Ting op til det højeste, jeg har set, nemlig 50 Potter aarlig, altsaa ca. 1 Pot om Ugen, og de, hvis Forbrug er kommet saa højt op, have været saadanne Daglejere, som arbejde paa egen Kost hele Aaret igennem og derfor selvfølgelig have mere Anledning til at skaffe sig Brændevin. Med Hensyn til den almindelige Daglejers Forbrug vil jeg minde om, hvad det daværende ærede Medlem for Middelfart sagde under Brændevinsskatte-lovens Behandling først i Halvfemserne, at han havde søgt Oplysninger rundt omkring om, hvorledes det forholdt sig med Daglejerne og Landarbejderne med Hensyn til at arbejde paa egen Kost eller paa Husbondens Kost, og han var kommen til det Resultat, at de allerfleste Landarbejdere arbejdede ikke paa egen Kost, men paa Husbondens Kost; de fik altsaa deres Kost hos Husbonden og betalte selvfølgelig heller ikke det Brændevin, de nøde i den Tid. Jeg kan sige, at paa de Egne, hvor jeg er kendt, kan der være enkelte Arbejdere paa egen Kost, men naar Bønderne have Arbejdere, er det som Regel altid paa Husbondens Kost, og skal der saa Brændevin til Maden, bliver det Husbonden, der betaler den. Det er derfor meget forskelligt med Spiritusforbruget, saa jeg skal ikke sige noget bestemt derom, enhver kan selv anstille sine Betragtninger derover. Men ligesom jeg selvfølgelig lige saa lidt som det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) vil være med til at nedsætte Husmænd og Landarbejdere for deres Spiritusforbrug — jeg har gennem en Række af Aar arbejdet paa at faa dem til at indse, at det var fornuftigst at lade være at drikke Spiritus — saaledes tror jeg, det er urigtigt, naar man fra enkelte Sider vil paadutte dem, at det er dem, der drikker den største Masse af de noget over 30 Millioner Potter om Aaret og betaler disse 8 Millioner Kr., der indgaa af dem. Jeg er overbevist om, at det umuligt kan være Tilfældet, fordi deres Fortjeneste ikke er saa stor,

at de have Raad til at smide saa mange Millioner bort til en Luksusartikel, som deres Familie ikke nyder godt af.

Jeg kommer altsaa til det Resultat, at Besparelsen ved Gennemførelsen af det foreliggende Toldlovsforslag vil for en saadan Familie blive en 7—8 Kr. om Aaret, og saa kan man som sagt selv tænke paa, om det er nok for at gaa ind paa en Brændevinsskat til Dækning af dette Forbrug, om de ikke selv med et maadeholdent Forbrug af Brændevin vilde have Fortjeneste deraf og ingen Skade, og saa kan man ikke sige, at de skulde have noget imod, naar de selv kun havde en lille Fordel, at andre fik en større. Det blev nævnt under de direkte Skatteloves Behandling, at det kun blev nogle Øre, de mindre velstillede kunne have i Fortjeneste ved denne Skattereform. Det er selvfølgelig lidt. Skal der lægges en Skat paa en Artikel, som kommer til at hvile tungere paa enkelte andre, maa naturligvis Lettelsen ogsaa blive større; men fordi de mindre bemidlede ved Hartkornslettelsen kun ville faa nogle faa Øres Lettelse, kan jeg ikke indse, at det derfor vilde være aldeles uretfærdigt at lette de større Landbrugere noget mere. Saaledes vilde det ogsaa blive Tilfældet med Hensyn til Lettelsen paa Toldbyrderne.

Med Hensyn til Gaardmændenes Forbrug, siger man: De komme til at betale Brændevinen, og de have lige saa daarlig Raad til det, dem skulde vi ikke lægge forøgede Skatter paa. Efter de samme Opgørelser, jeg nævnte før, er jeg kommen til det Resultat, at en Gaardmands Skat særlig paa disse nødvendige Forbrugsartikler, som enten ere blevne helt toldfri eller nedsatte i det foreliggende Toldlovsforslag, beløber sig til 9 Mill. Kr. og selvfølgelig vil deres Del af Beskyttelsessatserne blive endnu større, saa jeg regner en Snes Kr. Besparelse aarlig for en almindelig Gaardmandsfamilie. Hos dem bliver Tobaksforbruget noget større, det kan anslaaes til det dobbelte af Husmandens Forbrug nemlig ca. 12 Pund om Aaret, altsaa et Pund om Maaneden — det kan maaske nok omtrent gennemsnitlig slaa til. — Dermed vilde de ved en Forhøjelse af 15 Øre pr. Pund tabe 1 Kr. 80 Øre, men dog bliver det en Fortjeneste paa en 19—20 Kr. saa at de nok kunde tage en lille Del af Byrden af Brændevinsskatten uden at lide Skade derved, naar de samtidig kunne nyde godt af de andre Skattelove, som have endnu større Betydning for dem. Vi have jo ogsaa i Gaar faaet Bevis for